

Domovinska industrija "Dom", a.d., Beograd, Kajmakčalanska 43.-

Ovo akcionarsko preduzeće je osnovano avgusta 1929.god, sa akciskim kapitalom od Din.500.000.-, koji je u celosti uplaćen, a preduzeće kao a.d. protokolirano. Glavni učesnici u poslu i članovi upravnog odbora su Karlo Kantani, Mihajlo Nestorović i Solomun de Majo. Firma se bavi isključivo proizvodnjom čarapa i ima radionicu sa 13 t.zv. Rundmašina, čija je nabavna cena cca 28.000.-Din. po komadu. Mašine su kupljene u neupotrebljenom stanju. Fabrički uređaj se nalazi u kući Solomuna de Majo na gornjoj adresi, ali zgrada ne dolazi u obzir kod poslovanja a.d., jer je lična svojina.

Na lageru se nalazi stalno robe u vrednosti od 3-500.000.-Din., što u prerađenom, što u neprerađenom stanju, a na lager se duguje umereno. Bankovnu vezu društvo ne podržava, jer se služe prijateljskim kreditima. Glavne dobavne veze su im u Beogradu i to: A. Almozlino, trg. zastupnik i Braća Bejosif, obeje u Beogradu. Firma ima potraživanja za cca Din. 300.000.-, medju kojima i nešto dubioza, ali ne prekomerno. Dosadašnji način plaćanja je protekao u zadovoljavajućem redu i nije poznat slučaj tužbi u tom pogledu. Preduzeće još nije imalo skupštine od početka rada i bilans nije objavljivao, što će se svakako desiti u najkorisnije vreme. Po mišljenju upitanih mesta preduzeće je sposobno za manje robne kredite, ali ukoliko se bude radilo o većim, trebalo bi ipak tražiti menično pokrivenje, jer ljudi nisu bogzna kako jaki finansijski, a poslevi njihove branše su usled velike konkurencije u vrlo labavom stanju.-

11.-19./31.-

Beograd, 16.3.1931.-

/: Banka Glocke, Zagreb

1931-11-19-31

4

Domovinska industrija "Dom", a. d., Beograd, Kajmakčalanska ul. 43.-

Ovo a. d. osnovano je avgusta meseca 1929. godine sa kapitalom od Din. 500.000. koji je podeljen u 500 komada akcija od po Din. 1.000.- nominalnih, koji je uplaćen u celosti, a preduzeće kao takvo registrovano kod Beogratskog trgovačkog suda. Glavni učesnici u poslu i članovi uprave su: Solomon Demajo, Karlo Kantoni i Petar Hristić. Demajo ima u rukama veću majoritet akcija, ali je u poslu posredno preko njega zainteresovan kao glavni finansijer ovoga posla njegov brat Josip Demajo iz Skoplja, inače imućan čovek, čija je svojina zgrada na gornjoj adresi, na placu od 1300 kv. m. u vrednosti od cca Din. 300.000.- To imanje je upisano u zemlj. knj. ul. 1135, parc. ~~1166~~ 1032 i meri jednim delom 685.90 kv. m., a na broju iste ulice pod 47, pod istim zemlj. knjiškim uloškom, parc. 1029 ima on plac od 659.40 kv. m., a na broju 51 iste ulice, parc. 1026 istog uloška, plac od 627.20 kv. m., a zatim tri parcele: 1025, 1028 i 1033 sa površinama od 613.10, 646.30 i 700 kv. m. u istoj ulici i plac u Kajmakčalanskoj ul., pod gr. ul. 41166, parc. 2718 u površini od 490.90 kv. m., sve svojina Demaja Semajovog Josifa iz Skoplja. - Sve to vredi oko Din. 1.000.000.- i bez tereta je. Pored toga ima on u kat. o. Bgrd. 2 oko ciglane 22.000 kv. m. placeva u vrednosti od cca Din. 700.000.-, ali to treba da ekspropriše beogradska opština za novu pijacu na Novom Djeremu.

Firma se inače bavi produkcijom čarapa i ima oko 20 Rundmaschine u vrednosti od cca Din. 200-250.000.-, koje su u celosti isplaćene. Kapacitet preduzeća je oko 40 tuceta čarapa za 8 sati rada, ali se ovovremeno radi celih 12 časova. Uposleno je 25 radnica. Fabrika radi sa električnim pogonom. Gornja firma je u

4

stvari nastala iz postojeće firme, koju je 1927 godine osnovao Ašer Benarojo, čiji je protokolisani vlasnik bio njegov brat Žak, inženjer i stručnjak, a finansijer je bio Albahari Demajo. Kako ovaj nije bio u stanju da i dalje ulaže u posao i Benarojo nije mogao da izdrži, to je sadanji sopstvenik majoriteta preuzeo preduzeće u svoje ruke. Solomon Demajo je inače raniji direktor Francusko-srpske banke, koji je 1929 godine pretvorio u a.d. - Inače ovo društvo cele prve polovine 1932 godine nije radilo u sopstvenoj režiji, već su sopstvenici bili prošli firmi Braća Pijađe, čiji je sopstvenik Lazar Pijađe uneo u posao, oko Dinara 4-500.000.-, ali je posle došlo do razmimoilaženja i odnos je razvrgnut, pa je "Dom" opet počeo samostalan rad. Posao je prema opštim prilikama dosta dobar. Radi se prema potražnji i lager robe i sirovina se ceni na cca Din. 200-250.000.-, na koji se duguje minimalno, jer se koriste pogodnosti kupovine za gotovo. Poslovanje je do danas bilo solidno, te se i liferanti u tom pravcu o firmi izražavaju povoljno. U potraživanju firma ima cca Din. 100.000.- Bankovna veza je I. hrvatska šteti onica, gde je firma podržavala tekući račun do Din. 200.000.-, ali je ta veza morala biti prekinuta, ma da ne i formalno i danas se radi sa Opštim, jugoslovenskim bankarskim, a.d., a kod Anglo-čehoslovačke i praške kreditne banke Solomon drži nešto rezervne gotovine. Firma kao takva nema nepokretne imovine, a ni Solomon Ipak se kao jedini sopstvenici preduzeća ~~vrlo~~ smatraju samo braća Josif i Solomon Demajo. Inače su njih obadvojica neoženjeni, Josip je već u godinama i sva imovina posle njegove smrti treba da pripadne Solomunu, koji je inače četrdesetih godina. Solomon inače već od početka 1936 godine vodi razgovore o tome da se oženi radi priliva kapitala u posao. Inače je on vrlo povučen čovek, pomalo osobenjak ne druži se ni s kim, tvrdica je do krajnosti i teško je verovati da bi i pored relativnog blagostanja neka žena mogla da ima lak život pored njega.

DIL.-1699./36.- Beograd, 15.10.1936.- /Aca Krstić, Beograd/

Ab. - ov. un. ab. -

UMD-244-96